

LATIN NYELVŰ LAP A TANULÓ IFJÚSÁG SZÁMÁRA

Prodit Budapestini, I. Verpeléti-út 22. decies in anno.
Pretium praesolvendi annum 4 pengő 80 fillér.

Megjelenik Budapesteni, I. Verpeléti-út 22. tizszer egy
évben. Előfizetési ára évi 4 pengő 80 fillér.

Per.
Lat
020

Georgius Endresz †

Priore anno XVI. Kal. Aug. nuntius nobis, Hungaris iucundissimus in toto orbe terrarum percrebuit:¹ Georgium Endresz una cum comite Alexandro Magyar Oceanum Atlanticum transvolasse immensumque illud itineris spatium ex urbe Americana Harbour Grace in caput ac sedem Hungariae recto cursu per aethera feliciter confecisse. Qui nuntius quanta nos laetitia affecit! Namque ille dies non solum eorum nomina gloria virtutis cinxit: gentes ac nationes, quae ubique in terris sunt, exempli magnitudinem mirantes in patriam nostram advertabant oculos, quae tot mi-

seriis aerumnisque pacis iniustae prostrata² et² afflicta² novissimum suae virtutis signum ostendit.

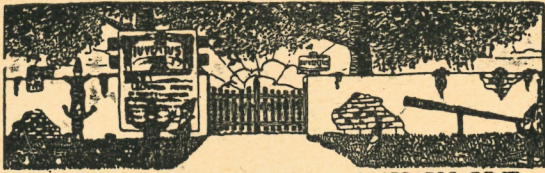
«Justice for Hungary» (Iustitiam Hungariae!), haec vocabula nunc iterum omnem terram personant. Aëroplanum enim, quod tanta maria ac terras gloriose permeavit,³ X. Kal. Iun., cum iam in eo esset, ut vectores terrae Italarum hospita⁴ incolumes redderentur, incerta de causa flammam⁵ concepit⁵ ipsique aëronautae: Georgius Endresz et Iulius Bittay cum machina conflagraverunt.⁶

¹ elterjed ² letiporva
³ bejár ⁴ vendégszerető
⁵ kigyul ⁶ elég.

LECTARIUS MINIMIS.

Corvus et vulpes.

(Ad fabulam *Lessingii* Latine scripsit *Sebastianus A. Módtly*.)

Carnem tulit aliquando corvus veneno¹ illitam,¹ quam iratus hortulanus² vicini sui feli, qua illum interimeret, humi deposuerat. Raptam offam comesurus corvus in summam ilicem volavit ibique consedit, cum repente adest vulpes blandisque verbis eum salutans: «Salve — ait — generose Iovis satelles!»³

«Quemnam tu me esse putas?» — interrogat vulpem corvus. «Ni fallor» — respondet illa — «aquilam te, sacram Iovis alitem magnanimamque praedatricem esse autumo.⁴ Namque in dies huc volitas, ut esurientem me nutrias. An tute hoc denegas?»

His auditis corvus admiratione commotus simulque laetus, quod ipse ab aliis in numero reginarum poneretur alitum: «Vulpi errorem eripere nolim» — ait secum — praedamque magnanimus illi concedens in terram demisit et superbe avolavit.

Arreptam carnem malevola avidè devoravit, sed gaudium eius brevi in dolorem est commutatum, nam veneno absumpta miserime periit.

Utinam nil, nisi venenum e blanditiis accipiat, scelerati adulescentes, servum pecus!

Vir doctus deceptus.⁵

Peritus⁶ quidam nubium⁶ observandarum⁶ maximam famam gloriamque assecutus est; is enim praesagire⁷ poterat, qualis tempestas futura esset: clara aut nubila, calida aut frigida, sicca aut pluviosa.

Eo molestius ferebat⁸ noster, cum ad aures pervenisset fama: esse ibidem in urbe quendam purgatores⁹ viarum,⁹ qui tempestate praesagienda multo sibi praestaret.

Quo audito adiit hominem eumque blan-

dis impellebat¹⁰ verbis, ut arcanum proderet, sed ille hoc facere abnuvit.¹¹

Vir doctus cognoscendi cupiditate stimulatus viarum purgatori multum pecuniae proposuit. Qui cum pecuniam accepisset, libentissime arcanum suum aperuit dicens: «Commoratur hic in urbe quidam meteorologus, qui tempestatem praesagire solet. Ego plane¹² diversum¹² ac¹² contrarium¹² dico semper praesagium, quod ille praesagiverat. Ita fit, ut praedicta mea evadere¹³ soleant.»

Alexius Czuppon.

¹ mérgezett ² kertész ³ csatlós ⁴ tart vminek
⁵ rászédett ⁶ meteorológus ⁷ megjósol ⁸ megnehez-
tel ⁹ utcseprő ¹⁰ ösztökélte ¹¹ megtagad ¹² homlok-
egyenest ellenkező ¹³ teljesül.

Epistola Aquincensis.

Conscripsit *Adalbertus Tóth*. In Latinum convertit *Carolus Ács*.

Titus Attilius Flavus Caio Valerio Aeliano S. P. D.

Non sine invidia ac dolore a te, Valeri, quaero, ubinam te gentium hae litterae, quas Valenti, Lepidi liberti ex Italia revertenti commisi, sint consecuturæ. Legesne eas attente intra urbem, an voluptatibus Baianis deditus negligenter percurres? Utut¹ est, bene² erit² his² litteris,² quod amici, carissimae meae animae, vobiscum erunt. Atque utinam non mens solum mea, sed totus ipse ego una vel in urbem, vel sub Vesuvium in myrtetum, ad amoenum litus Tyrrhenum ire possem. Quodsi animo reputans examino, quid horum ardentissime optem, maxime Baias mihi volare velle videor propter similitudinem dissimilem, quia ego quoque aquis³ utor, quae sunt Aquinci, in oppido et castello Pannoniae.

Certe tu mihi mirari videris me huc delatum⁴ esse. Casus meos sane instar⁵ minuti Ulyxis errorum esse arbitror, quos nisi nimis longa expositione⁶ egerent, describerem; verum tu qua es prudentia ac iudicio, brevitatem amas.

Tantum dico, id quod probe scis, me Imperatoris cura et providentia in Daciam

¹ így vagy úgy legyen ² kívánatos a sorsa az írás-
nak ³ fürdő ⁴ kerültem ide ⁵ érnek fel ⁶ előadás.

esse missum, ut ab aurifodinae⁷ administratoribus ratione⁸ exacta⁸ a perfidis poenas⁹ expeterem.⁹ Sed viginti dierum laboribus coelique¹⁰ insolita asperitate tam vehementem nactus sum podagram, ut imbecillus¹¹ ac debilis¹¹ ab Alburno Maiore huc deportatus sim. Oh vos fortunatos invidendos, qui aquas Baianas petatis, ut ex voluptatibus podagram colligatis.¹² Ego vero ad aquas Aquincenses defungi¹³ conor podagra, quae inique me invasit, cum voluptatibus nullo patefacto¹⁴ aditu¹⁴ gravissimorum¹⁵ munere¹⁵ functione¹⁵ distringerer.¹⁵

Miserere mei, mi Valeri, miseremini mei, sodales fidelissimi. Ego, qui antea in convalle Tiburtina praecipitantis¹⁶ amnis¹⁶ truci¹⁷ praebebam aures fragori et in cupresseto¹⁸ Baiano alteram dulce ridentem Lalagen, meam Lalagen audiebam, nunc in oppidulum barbarum compactus¹⁹ demoror.¹⁹ Pro rapidis verticibus Anionis leniter²⁰ et aequaliter²⁰ fluentis Istri caenosas²¹ undas video; in nudis collibus nulla est arbor, cuius tegmine²² mihi gelida umbra obtendatur. Mea Lalage non ridet, nam nullus hic invenitur dentium medicus, qui elephantum despoliet²³ resarturus²⁴ id, quod anni fugaces pro praeda abstulerunt. Si ampulla²⁵ vacuefacta est, nullus adest Aegyptius institor,²⁶ qui eam aliquot sestertiolis fuco²⁷ compleat. Quam dura atque horrida simplicitas inest in his barbaris! Omne eis tanti est, quantum revera²⁸ est: nulla res eis pulchrior habetur, quam revera est. Aetatis et morbi dura damna²⁹ nulla arte celantur.³⁰ Vitae eorum illae ipsae desunt dulcissimae praestigiae,³¹ quibus cara atque magnifica redditur. Atqui³² quam iuvat nos fallere et falli! Cubicularius, improbus ille puer e Dacia rediens calamistra³³ amisit. Caedi³⁴ eum ob iniuriam iussi,³⁴ sed quid hoc mihi profuit? Nihilominus calvus sum, tristi enim hoc loco, ne duobus quidem talentis calamistrum emere possum, quo capillos raros eo cogam, ubi maxime eis opus est.

Equidem nescio laudem an reprehendam aquarum calidarum nymphas, quod podagra in aquis Aquinci tam cito abiit. Aegroti hominis cupiditates dormientes morbo depulso recentiores valentioresque expergi-

scuntur. Oh dii immortales, quales cruciatus perpetitur civis Romanus, cui cupiditates in barbara terra oboriuntur. Tum nobis Apicius librum de re³⁵ coquinaria³⁵ aureolum conscripsisse videtur, quo acriore in victu rustico fame discruciemur; atque illustrissimi Imperatores idcirco oculos nostros ludorum splendore ac magnificentia praestrinxerunt,³⁶ quo viliora nobis ferarum³⁷ spectacula³⁷ viderentur.

«Totam noctem pluit, sed mane incipiunt spectacula circi; Caesar socius regni a Iove adsumitur.» Sic fuit et sic est Romae. Sed hic Iuppiter Pluvius solus obtinet regnum. Per omnem aestatem inbri et nebula infestamur³⁸ et si semel iterumque tempestate secunda amphitheatrales ludi committebantur, parum inde oblectamenti capiebamus. In silvis proximis capti lupi, ursi et uri³⁹ in arena committuntur.⁴⁰ Elefantus, leo, tigris his locis nulli sunt, neque vidi bovem unicornem, qui a Plinio haud procul in Moesiae saltibus stabulari⁴¹ perhibetur.⁴² Nec servi ad pugnam gladiatoriam adhibentur propterea, quod penuria servorum hominum vitae parcitur. Pro gladiatorio munere servi fullonicam⁴³ exercent.

Certe nusquam vidi oppidum, in quo plus tegimentorum⁴⁴ ad⁴⁵ bellicos⁴⁵ usus⁴⁵ quam Aquinci conficiatur. Est quidem haec ars utilissima, sed parum habet iucunditatis. Barbari, qui hic sunt, Eravisci dicuntur. Est quidem haec gens valida et procera⁴⁶ statura, sed formosam non iudicaverim, licet puellae nondum tredecim annos natae cum statura tum vultu atque facie venustae sint. Crines habent Dacico auro similes. Pannonii lacus instar oculos caeruleos,⁴⁷

7 aranybánya 8 számonkér 9 megbüntet 10 éghajlat
11 magával tehetetlen, nyavalyás 12 szereztek 13 végezni, szabadulni 14 kaput nyitni 15 kemény kötelességteljesítés közben 16 zuhatag 17 komor 18 ciprusbokrok 19 itt vesztegelek 20 símán és lomhán 21 iszapos 22 ernyő 23 megrabol 24 pótlandó 25 kendőzős szelence 26 szatócs 27 pirosító 28 valóban 29 kár, ártalom 30 eltitkol, eltakar 31 szemfényvesztés, csillogás, hazugság 32 pedig 33 sütővas 34 megcsapaltam 35 szakácsmesterség 36 elkápráztat 37 állatviadal 38 kínoz, kellemetlenkedik 39 hőlény 40 összeereszteni 41 tanyázni 42 állít, mond 43 pokróckészítő mesterség 44 pokróc, terítő 45 háborús célra 46 deli 47 kék.

cutem Amarasino alabastro parem. Est domi meae barbara ancillula, cui nomen Gallitae est, quam Romae poetae carminibus celebrarent, hic autem molas⁴⁸ trusatiles⁴⁸ versans inculta lingua cantica⁴⁹ lenta⁵⁰ ac tristia cantillat.⁵¹

Sed vereor, ne me rideas, quod in epistola mea tam futilia⁵² loquor. Quid mirum, si raro mihi formosae feminae in conspectum veniant. In balneum totius civitatis primores⁵³ ventitant, viles centuriones cum uxoribus et liberis, qui Romae non flocci⁵⁴ habentur atque etiam hic cum aliis tum mihi nimis vulgares⁵⁵ putantur. Rusticitas mihi non tantopere bilem⁵⁶ movet,⁵⁶ quam provincialium mores et consuetudo. Ceterum mulieribus in laude ponendum est, quod vixdum advenerant, iam e conspectu evanuerunt sese illico in balneum abducentes scarificationem⁵⁷ subiturae,⁵⁷ cum huius loci chirurgi peritiores Romanis existimantur.

Dicamne, mi Valeri, taedio mihi tabescenti⁵⁸ tempora quam tarde labantur. Si mihi verendum est ne — dii averruncent⁵⁹ — tamdiu hic maneam, dum mihi respondebis, obsecro te mittas uxori centurionis duplicem dentium ordinem mihi que calamistrum. Quamquam metuo, ne mulierculis ad id temporis dentes renascantur atque ego calvus fiam. Spes me tenet luna nondum bis circumacta me vobiscum fore. Ea vero, quae litteris non mandavi, coram vobis viva voce narrabo et, credo, vos tum mei magis miserabit. Est enim tempus irrevocabile homini aetate provento magis magisque in pretio. Atque quis scit concessurine sint dii immortales, ut pro elapsa altera mihi illucescat aestas. Vale. A. d. III. Kalendas Iulias.

⁴⁸ búzadaráló ⁴⁹ ének ⁵⁰ lassú ⁵¹ énekel, dudorász ⁵² semmiség ⁵³ előkelőség ⁵⁴ ügyet sem vet ⁵⁵ közönséges ⁵⁶ bosszant ⁵⁷ köpölyöztet ⁵⁸ sorvad, szenved ⁵⁹ az istenek mentsenek meg tőle.

Sane quam miseri, quam et fragiles ac caduci simus, non satis capimus, dum ipsae nobis miseriae id persuadeant.

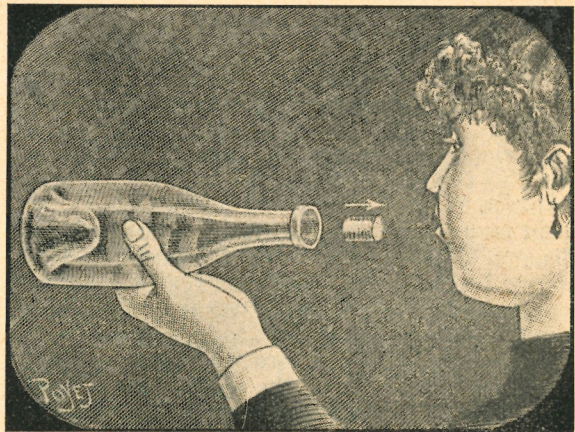
*

Facile cuivis est patientem se gerere, cum quod patitur, non habet.

Quomodo stipula¹ in lagenam² inflari³ possit?

Accipe lagenam vacuum, dirige⁴ eam ad libellam⁴ atque in os eius insere⁵ stipulam, ore lagenae pauxillo angustiore. Quibus praeparatis evoca aliquem e coetu sodalium, qui stipulam in lagenam flando³ immittat.³

Res omnibus perfacilis factu esse videbitur. Sodalis tuus vehementer stipulam afflabit, sed brevi experietur illam flando in lagenam immitti non posse. Quin etiam eo citius stipula e lagena evolabit, quo vehementius eam afflaverit. Tunc contra, leviter flando ad exitum pervenire studebit, sed frustra, quia stipula semper e lagena exhibit. Cuius rei causa est, quod, cum stipulam afflamus, lagenam quoque inflemus necesse est. Lagena autem inflata etiam aër, qui in ea est, densior⁶ factus stipulam inire non sinit, immo emittit eam, quia aër crassus⁶ emanare⁷ e lagena conatur.

Rationem tamen facile invenies et stipulam in lagenam immittes, si lagenam calefeceris aëremque, qui in ea est, extenuaveris.⁸ Rapidior enim aëris rigidi cursus,⁹ si scilicet sti-

¹ dugó ² palack ³ befú ⁴ tartsd vizszintesen ⁵ betól ⁶ sűrű ⁷ kiömlik ⁸ megritkit ⁹ áramlás.

Marcus Fulvius eiusque filia, Rubina procul¹⁴ a coetu¹⁴ hominum¹⁴ in domo sua viuentes id agebant, ut praecepta Dei sequentes perfecti¹⁵ fierent. Maxime laetabantur, si pauperes aegrotosque ipsis adiuuare contingerat; praecipue Rubina sorores Lazari in humilitate et misericordia imitari studebat.

Cum Priscilla eiusque filio, Pudente in maxima familiaritate¹⁶ erant; illi enim falsos deos iam pridem aversati¹⁷ fervidis precibus viam veritatis inquirebant.

Quodam die a Cornelio centurione, quem Marcus Cafarnai convenerat, ad Priscillam allatae sunt litterae, in quibus haec scripta erant:

«Cornelius centurio Priscillae eiusque filio, Pudenti pacem et salutem. Laetum nuntium mitto vobis; inveni veritatem et verum Deum, Iesum Christum. Aquā lustricā¹⁸ mihi caput attactum est. Petrus, princeps apostolorum, me baptizavit.¹⁹ Laetitiam elatus²⁰ viam salutis vobis ostendere cupio, quam scio vos admodum desiderare. Paucis post diebus Romam proficiscar; Petrus mecum veniet; credo illum a vobis libenter exceptum iri in domo vestra. Is docebit vos omnia, quae necessaria sunt adipiscendae salutis. Ne miremini, quod Romam proficiscar. Imperator enim, cum contra Germanos bellum gerere meditetur,²¹ omnes e provinciis Romam vult contrahere²² legiones. Etiam sexta legio, quae est in Iudaea, Romam proficisci iussa est.

Saluta meos amicos. Saluta Pudentem. Saluta Marcum et Rubinam. In primis tu salve, Priscilla. Vale.»

Postea Cornelius et Petrus advenerunt. Petrus in domo Priscillae habitabat. Domestici ad pedes eius sedentes sanctam doctrinam auscultabant.²³

Quodam die cubiculum pulcherrime ornatum est. Priscilla, Pudens eorumque familia, dein Marcus et Rubina alati in orbem genibus nitebantur. In medio stans Petrus vas argenteum manu tenebat.

— Sanctam vitam — inquit Petrus — in terris vivere debemus. Iesum sequi debemus et abstinendo²⁴ amandoque in via crucis pergere; ita habebimus aeternam beatitudinem, Hierosolyma caelestia, ubi Dominus absterget lacrimas de nostris oculis, ubi mors non erit amplius neque luctus²⁵ neque clamor neque dolor. Ibi inter splendidos angelos et coram Altissimo²⁶ donum pulcherrimum, coronam vitae adipiscemur.

Petrus vase levato aquam singulorum capitibus infundens dicit:

— Baptizo vos in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti.

Maxima laetitia animos eorum attigit, quod Christiani facti sunt.

Perfectam caerimoniā²⁷ Petrus ad Rubinam aggressus manum in caput eius imponit.

— Ne²⁸ tu, mea filia — inquit — optimam partem elegisti. Cum omnem tuam vitam Deo dedere²⁹ velis, aeternam voves castitatem.³⁰ Virgo, quae servat castitatem, pulchrior lilio,³¹ odoratior, quam rosa, fulgentior est angelis. Ea est, tamquam lucida stella, quae mundum collustrat. Esto, mea filia, tam casta et sancta, quam Maria, mater Domini, quae talis est, qualis rosa inter spinas, qualis palma in solitudine.³² Illa, quae est immaculata,³³ sit tibi exemplum. Illam sequere, virgo Christiana atque exorna te ipsam virtutibus: mansuetudine,³⁴ humilitate, pietate, clementia, misericordia, patientia, castitate; ante omnia retine firmam fidem estoque fidelis amoris Iesu, sponsi³⁵ tui caelestis.

Rubina lacrimans vovit ante Petrum se castam esse mansuram.

Exinde soli Iesu vivere volebat pauperibus atque aegrotis ministrando.

Finis.

¹⁴ a világtól elvonulva ¹⁵ tökéletes ¹⁶ benső barátság ¹⁷ elfordul ¹⁸ keresztvíz ¹⁹ megkeresztel ²⁰ örömtől elragadtatva ²¹ készül ²² összevon ²³ hallgat ²⁴ önmegtadással ²⁵ gyász ²⁶ Magasságbeli ²⁷ szertartás ²⁸ valóban ²⁹ szentel ³⁰ tisztaság ³¹ lilium ³² sivatag ³³ szeplőtlen ³⁴ szelídség ³⁵ jegyes.

Iocosa.

Miles stipendia emeritus¹ ceteris in caupona² narrat:

- Apis in Italia tanta est, atque³ agnus.
- Age — interpellat unus ex audientibus — quantum esse potest alvarium?⁴
- Quantum apud nos — respondet miles.
- Sed quomodo tot apes recipit?
- Quomodo? nil ad me;⁵ illae viderint.⁶

¹ kiszolgált, obsitos ² csárda ³ mint ⁴ méhkas ⁵ miközöm hozzá ⁶ az ő dolguk.

- Pater et filius fame confecti in cauponam veniunt; caseus⁷ et laridum⁸ eis apponuntur. Puer statim laridum expiscatus⁹ dicit patri:

- Elige, mi pater.

- Quid eligam, cum unum mihi caseum reliqueris?

- Agedum, elige, mi pater, comedasne caseum, an etiam illum mihi concedas.

* V. Fehér.

In conventu¹⁰ civium¹⁰ dimidiam eorum, qui adessent, partem esse stupidam¹¹ vociferantem,¹² cum princeps¹³ conventus,¹³ quae dixisset, irrita¹⁴ faceret,¹⁴ iussisset, sic ille: «ergo igitur dimidia pars non est stupidam».

C. Ács.

⁷ sajt ⁸ szalonna ⁹ kihalász ¹⁰ gyűlésen ¹¹ hülye ¹² dühösen kiabál ¹³ elnök ¹⁴ vonja vissza.

AE N I G M A T A

I.

- elus Litterae initiales nominum geographicorum recte completae collectaeque nomen reddunt cuiusdam regis Spartani.
- lea
- llia
- erna
- ssa
- axos
- da
- ardes

II.

1	E	2	3	4	5S
		6			C
7	8	X	9	10E	
11				12	
13		14	15		I
U	16	17			E
18	R	C		U	

Series directae: 1. Insula, famā notissima; 6. coniunctio *pro ut*; 7. fundamentum civitatis ordinisque; 9. insula Graeca; 11. interiectio *pro ecce*; 12. praepositio; 13. numerale indefinitum; 15. gens Germanica; 16. forma pronominis; 18. nomen gentile.

Series libratae: 1. urbs Hispaniae, hodie: Toledo; 2. fructus, qui putamine est clausus; 3. coniunctio; 4. imperativus verbi: dico; 5. morbus ovium est; 8. verbum *pro enato*; 10. Aurora; 14. adverbium numerale; 15. gens Germanica; 17. coniunctio.

Ludovicus Csizmazia
disc. cl. VII. gymn. Cist.
Budapestinensis.

III.

*Sublatum nihil est, nihil est extrinsecus auctum:
Nec tamen invenio, quod in isto vase reliqui.
Quod fuerat, non est: coepit, quod non erat, esse.*

Budapestini, ex officina consortii Stephanei. — Rector: F. Kohl.

IV.

2, 28, 23, 24, 30, 9, 20, 21 = Aeneae pater; 23, 3, 12, 25, 17 = oppidum Sabinorum, quod Romulus Romanis iunxit; 8, 6, 23, 16, 33, 49, 31 = Hercules; 35, 46, 7, 5, 38 = fluvius septemgeminus, qui totam Aegyptum stagnantibus undis alluit; 14, 59, 22, 23, 30, 36, 61, 43 = avus Achillis; 1, 63, 23, 32, 13, 65 = dea triformis; 10, 57, 34, 29, 11, 47 = dominator nigri Averni; 23, 37, 53, 54, 52, 51, 45, 50, 67 = Priameia virgo, antistita Phoebi; 48, 69, 26, 20, 4, 64, 30, 40 = epitheton Iovis; 15, 20, 57, 6, 18, 39, 44 = bellorum dea; 19, 27, 66, 58, 42, 51, 56, 70 = Inoa propago; 55, 20, 53, 68, 56, 41, 27 = animal segne, specioso dorso praeditum; 60, 27, 7, 23, 25, 51, 54 = dux Rutulorum, cui moriens Niusus animam abstulit; 62, 63, 6, 49, 51, 52 = coniunx Paris, quae erat causa excidii Troiani.

1 — 70 = versus Propertii.

Solutiones aenigmatum numeri IX.

I. In vivario 33 cervi et 67 phasiani erant.

II. Proverbium: Periculum in mora.

III. Dum Roma deliberat, Saguntum perit.

Aenigmata recte dissolverunt: *Ios. Majoros* (Ujpest), *Adalb. Gyurkovics* (Szeged), *Steph. Lukács* (Miskolc), *Vilhelmina Baradlay*, *Maria Schuster* (Budapest), *Col. Nagy* (Jászberény), *Georgia Szilvássy*, *Elem. Nagy*, *Thom. Zetelaky* (Budapest), *Lad. Pichler* (Pécs), *Ios. Wittner* (Baja), *Geyza Kiss* (Győr), *Rud. Kancz* (Szombat hely), *Lad. Fehér*, *Tib. Zöhls*, *Marianna Renner*, *Petrus Hauser*, *Anna Böhm* (Budapest). — Praemium sorte *Adalberto Gyurkovics*, *Vilhelminae Baradlay* et *Geyzae Kiss* obvenit.

Epistolia Officialia.

Discipulos, laboris nostri socios etiam hoc anno aliquo praemio statuimus afficiendos, itaque mittimus eis libellum Aemilii Láng lepidissimum acque ac utilem, concinnatum ad fabulam W. A. Beckerii, cui Gallus inscriptum est. Discipuli autem, quibus hoc praemium laudis loco impertimus, sunt: Franc. Barát, Lud. Csizmazia, Paulus Drótos, Steph. Elek, Em. Forró, Iul. et Lad. Krásmárk, Lad. Pichler, Steph. Pönyi, Tib. Rachl, Marianna Renner, Alex. Skripecz, Car. Tilly, Georgius Weisz kron. — Iul. Wattamány: Pro singulari tuo studio laude dignus es. Ex opusculis unum alterumve promam. Ceterum tibi quoque mitto eundem libellum, de quo supra scripsi. — Lectoribus atque amicis cunctis feriarum tempus quam iucundissimum precamur.

Moderator ephemeridis EUGENIUS FRAY DR.

Budapest, I., Verpeléti-út 22.,

ad quem epistulae et manuscripta mittantur.
Administratio ibidem.

Sumptibus Societatis Magistrorum Intermedi-scholarium Catholicorum. — A Katholikus Középiskolai Tanáregyesület költségen.

(Praeses: STEPHANUS ACSAY DR., elnök.)